

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at styrke mulighederne for at få inddrevet de betydelige restancer vedrørende indeholdte A-skatter og momsbeløb, som erhvervslivet skylder det offentlige. A-skatter og moms er kendetegnet ved, at beløbene reelt betales af lønmodtagerne ved tilbageholdelse af en del af lønnen m.v. og af forbrugerne over forbrugerpriserne. Imidlertid er det ikke lønmodtagerne m.v. og forbrugerne, der direkte over for det offentlige afregner A-skatterne og momsbeløbene. Denne opgave tager arbejdsgiverne m.v. og erhvervsvirksomhederne sig af. Når arbejdsgiverne m.v. og erhvervsvirksomhederne ikke betaler de indeholdte beløb, er det udtryk for, at arbejdsgiverne/erhvervsvirksomhederne tilegner sig penge, som ikke reelt tilkommer dem. I realiteten har lønmodtagerne og forbrugerne, når beløbene ikke afregnes til det offentlige, blot ydet arbejdsgiverne m.v. og erhvervsvirksomhederne en økonomisk fordel. Samfundet og dermed borgerne, også de lønmodtagere m.v. og forbrugere, hvis A-skatte- og momsbeløb ikke er kommet frem til det offentlige, kommer til at betale for arbejdsgivernes/erhvervsvirksomhedernes manglende »videresendelse« af pengene til de offentlige kasser.

Som andre kreditorer er det offentlige henvist til at søge sine krav inddrevet ved udlæg (individuel forfølgning) eller ved konkurs (universel forfølgning). Kravene på A-skat og moms er ikke ved konkurs særligt stillet (dvs. tillagt konkursprivilegium), selv om kravene er rettet mod beløb, som arbejdsgiveren m.v. og erhvervsvirksomheden har fået betroet.

Med lovforslaget ønsker SF at sikre, at alle arbejdsgivers og erhvervsvirksomheders skyldige A-skatte- og momsbeløb skal sikres en fortrinsstilling ved konkursbehandling, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Imidlertid gør der sig nogle helt særlige forhold gældende i situationer, hvor arbejdsgiveren/erhvervsvirksomheden er organiseret som et aktie- eller anpartsselskab. Her er det selskabet som sådant og ikke ejeren af aktierne eller anparterne i selskabet, der skal indeholde A-skatter og afregne moms til det

offentlige. Ikke sjældent kommer de offentlige krav til at stå alene tilbage i selskaber, der er nødlidende, idet selskabet søger at opnå ordninger med andre kreditorer (vareleverandører m.v.), som giver selskabets ejer mulighed for at starte på ny i et andet selskab og stadig kunne få leverancer m.v., som er nødvendige til virksomhedens drift.

Taberen bliver ofte myndighederne. Dette skyldes et samspil af regler, hvorefter myndighederne afstår fra at få selskabet erklæret konkurs. Selskabet bliver så efter en vis tid opløst af skifteretten, uden at der dog finder nogen behandling sted, idet der ikke udarbejdes regnskab eller i øvrigt foretages undersøgelser af, hvilke midler der har været i selskabet, og hvor disse er blevet af. Sådanne undersøgelser kræver en konkursbehandling. Er told- og skattemyndighederne den eneste kreditor, som ønsker at gøre krav gældende mod selskabet, må myndighederne over for skifteretten begære selskabet erklæret konkurs. Skifteretten vil dog i sådanne tilfælde betinge en konkurserklæring af, at myndighederne stiller sikkerhed for omkostningerne ved konkursbehandlingen. Da omkostningskravene og lønkrav bl.a. skal dækkes forud for A-skatte- og moms, og da behandlingen af et konkursbo typisk foretages af en advokat (kurator), hvilket påfører omkostninger, er der ikke for myndighederne den store tilskyndelse til at få selskabet erklæret konkurs, da dette blot vil påføre det offentlige omkostninger til kurator. Når der af økonomiske grunde afstås fra at begære et selskab erklæret konkurs i situationer, hvor told- og skattemyndighederne er den kreditor, der har det største krav, er der ej heller mulighed for at få anlagt sager om omstødelse af visse dispositioner, der måtte have været foretaget forud for konkursen, f.eks. dispositioner, hvorved selskabets ejere helt eller delvis har fået ordninger med »livsvigtige« leverandører m.v.

Derfor foreslår SF, at der skal ske lettelser ved konkursbehandlingen af selskaber, der skylder A-skatter og moms. Disse lettelser retter sig mod de selskaber, hvor told- og skattemyndighederne er den største kreditor, og hvor eventuelle andre kreditorer ikke begærer selskabet konkurs. For det første foreslås det, at afsigelse af konkursdekret på begæring af told- og